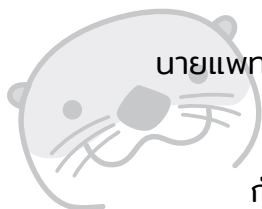

เลี้ยงลูก เติบโตได้ด้วย นิทาน

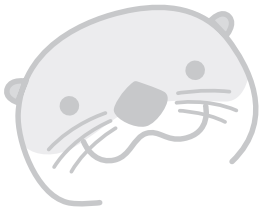
นายแพทย์ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์
เขียน

กันยา ชุณหวิรัฎฐิตีกาล
ภาพประกอบ

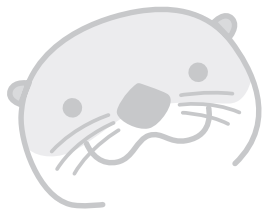
การอ่านคือรากฐานที่สำคัญ

หนังสือคุณภาพ
โดยอมรินทร์กรุ๊ป

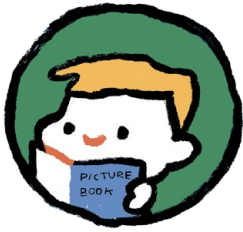

ကလေးဂိုဏ်း

ကလေးအောင်မြင်ရေး

คำนำสำนักพิมพ์

ถ้าอยากให้อะไรลูกสักอย่าง ชื่อหนังสือนิทาน เป็นอย่างแรก

ถึงวันนี้คงไม่ต้องบอกพ่อแม่ยุคใหม่แล้วว่า อ่านนิทานให้ลูกฟังดีอย่างไร เพราะข้อมูลมากมาย จากหนังสือและโลกออนไลน์บอกกล่าวถึงประโยชน์ไว้แทบครบทุกมุม พ่อแม่รู้ดีว่านิทานสำคัญแค่ไหน และพร้อมซื้อนิทานให้ลูกตั้งแต่ลูกอยู่ในท้อง และหลายบ้านแบ่งงบไว้ซื้อนิทานให้ลูกทุกๆ เดือน

อีกสิ่งหนึ่งที่พ่อแม่ต้องมีคือ “เวลา” เวลาที่หยุดทำภารกิจประจำวันและหยุดกดมือถือ แล้วนั่งอ่านนิทานกับลูก จากหลายนาที่เปลี่ยนเป็นชั่วโมง นิทานจึงเป็นไม้เด็ดที่ลูกใช้ขโมยเวลาจากพ่อแม่ได้สำเร็จ นิทานบางเล่มลูกชอบมาก ต้องอ่านวนซ้ำๆ จนเจ็บคอ นิทานบางเล่มตลกมาก จนได้ยินเสียงลูกหัวเราะเอิ๊กอ๊ากไม่หยุด นิทานอีกหลายเล่มกลายเป็น “หนังสือโปรด” ในความทรงจำเมื่อโตขึ้นอ่านซ้ำจนโต

แม้การซื้อนิทานสมัยนี้ไม่ยาก แค่สั่งซื้อออนไลน์ นิทานก็มาส่งถึงบ้าน ไม่ต้องออกจากบ้านไปเดินร้านหนังสือเหมือนก่อน เชื่อว่ามีคุณพ่อคุณแม่อีกไม่น้อยอยากรู้ว่า **จะเลือกซื้อนิทานอย่างไร นิทานแต่ละเล่มดีตรงไหน เหมาะกับลูกวัยไหนบ้าง กับอีกสารพัดคำถามเกี่ยวกับการอ่านนิทานกับลูก**

คนที่น่าจะตอบคำถามเหล่านี้ได้ดีที่สุด คือ นายแพทย์ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์ คุณหมอได้เขียนแนะนำนิทานดี ๆ พร้อมสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก การเลี้ยงลูก ไว้ในแฟนเพจทุกวันเสาร์ มาตลอดหลายปี ซึ่งมีพ่อแม่ติดตามมากมาย และมีเด็กที่เติบโตมากับนิทานที่คุณหมอแนะนำเยอะขึ้นในทุก ๆ ปี

สำนักพิมพ์ Amarin Kids จึงได้รวบรวมข้อเขียนจากคุณหมอ ประเสริฐที่โพสต์ไว้ให้ผู้อ่านทุกท่าน โดยไม่ได้แบ่งหมวดหมู่ตามเนื้อเรื่องของนิทาน แต่แบ่งตามสิ่งที่นิทานมอบให้กับเด็ก ๆ อีกหลายเล่มยังกระตุ้นความคิดและเยียวยาจิตใจของพ่อแม่ด้วย เพราะแท้จริงแล้วนิทานไม่ได้เป็นหนังสือเฉพาะเด็กเท่านั้น แต่ยังเป็น “หนังสือภาพ” ที่สามารถสื่อสารเรื่องราว ความรู้สึกมากมายผ่านภาพสวยๆ ไม่ก็หน้า ส่วนท้ายเล่ม คุณหมอยังฝากเทคนิคการอ่านนิทานและหยิบยกข้อสงสัยต่าง ๆ ของพ่อแม่ที่เคยตอบไว้ในแฟนเพจมาไว้ด้วย เชื่อว่าพ่อแม่มือใหม่อาจเจอปัญหาไม่ต่างกัน

เพียงแค่เปิดอ่านนิทานให้ลูกฟัง ก็เท่ากับพ่อแม่ได้มอบสมบัติล้ำค่าที่จะติดตัวของเขาไปตลอดชีวิตแล้ว ทั้งนี้หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยพ่อแม่ในการเลือกนิทานให้ลูกต่อไป

คำนำผู้เขียน

ผมเขียนนิทานก่อนนอน ตั้งแต่เริ่มเขียน เฟซบุ๊กเพจใหม่ๆ เมื่อปี พ.ศ. 2558 มีใช้เรื่อง บังเอิญ แต่เป็นความตั้งใจตั้งแต่แรก เหตุ เพราะระหว่างรับราชการนั้นได้เข้าประชุมเพื่อ ส่งเสริมการอ่านทั้งที่เป็นของหน่วยงานราชการ หรือองค์กรมหาชนหลายครั้ง ไม่เห็นผลลัพธ์ จึงมีความมุ่งมั่นว่าจะทำเองเมื่อออกจากราชการ ผมไม่มีความรู้เรื่องรักการอ่าน อีกทั้ง มิได้รู้อย่างถ่องแท้เหมือนกับที่ไม่มีใครสามารถ อวดอ้างได้ว่ารู้ว่าจะทำอย่างไรให้เด็กรักการอ่าน แต่หลักการหนึ่งของการเขียนหนังสือคือ เขียน เรื่องที่ตัวเองรู้ดีที่สุด จะมีอะไรที่เราารู้ดีที่สุด เท่ากับการที่ตัวเองได้อ่านนิทานก่อนนอนให้ลูก สองคนฟังตั้งแต่แรกเกิด เพราะนั่นเป็นสิ่งที่ เราทำจริงและทำทุกวันนานสิบปี

หนังสือนิทานสมัยนั้นราคาเล่มละ 10-20 บาท ส่วนใหญ่เป็นของนักเขียนไทย ของ นำเข้ายังมีไม่มากนัก จำได้ว่าเมื่อสำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิชขายยกชุดนิทานสำหรับเด็ก

ก็รีบซื้อม่านให้ลูกฟังในทันใด สลับกับการอ่านนิทานภาษาอังกฤษที่ซื้อจากร้านหนังสือต่างประเทศ แล้วจึงพบด้วย “ตนเอง” ว่ากิจกรรมนี้มีได้สร้างการรักการอ่านเสมอไป แต่ที่แน่ ๆ คือสร้าง “พ่อแม่ที่มีอยู่จริง” เพราะตัวหนังสือและกิจกรรมอ่านก่อนนอนนั้นเองที่ดึงเราจากหน้าที่การงานทุกชนิด ทั้งงานราชการหรืองานบ้านมาใช้เวลาสงบ ๆ กับลูกช่วงหนึ่งก่อนเข้านอน ผลจากการนี้ทำให้เราได้เด็กที่อ่านหนังสืออย่างไม่น่าเชื่อ

ถัดจากอ่านหนังสือง่ายคือ EF (Executive Function) ทุกองค์ประกอบ ไม่ว่าจะเป็นการควบคุมตนเอง ความจำใช้งาน และการคิดยืดหยุ่น ก่อนที่พายุวัยรุ่นจะพัดมาถึงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ใช่แล้ว! การอ่านนิทานก่อนนอนก็มีเวลาวิกฤต (critical period) ของตัวเอง

การอ่านนิทานเป็นเรื่องทำได้ง่ายที่สุดในโลก (หากคิดว่างานนี้มีอุปสรรคทำไม่ได้เชิญอ่านภาคผนวกท้ายเล่ม) ส่วนนี้ขออนุญาตพูดต่อถึงโครงร่างของนิทาน ซึ่งเป็นโครงร่างของหนังสือเล่มนี้

นิทานประกอบภาพสำหรับเด็กประกอบด้วย 2 องค์ประกอบสำคัญคือ เนื้อเรื่องกับไวยากรณ์ของการเขียนเรื่อง

เนื้อเรื่องเป็นส่วนที่นักเขียนนักวาดสร้างขึ้น แต่เนื้อหาเป็นหน้าที่ของเรา คำว่าหน้าที่ของเรานี้จะว่าไปคือหน้าที่ของเด็ก ๆ จึงพูดเสมอว่า หากทำได้ อย่าพยายามตีความแทนเด็ก ๆ ปล่อยให้เขาคิดเอาเองบ้างว่านิทานเรื่องนี้สอนให้รู้อะไร เขาเก็บเกี่ยวอะไรได้จากนิทานเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องของเขา ผมอาสาตีความให้ในบางเรื่องพอเป็นตัวอย่าง แต่มิได้แปลว่าเราจำต้องตีความเหมือนกัน

ไวยากรณ์การเขียนเป็นงานของนักเขียนนักวาด หลักใหญ่คือเรื่องและภาพช่วยเหลือกันอย่างไร หรือเรื่องและภาพปล่อยให้ช่องว่างตรงกลางให้เด็กเติมเอาเองอย่างไร การเขียนเรื่องบรรยายภาพจึงเป็นงานศิลปะที่ทำได้ยาก กรณีนี้ทำให้นิทานประกอบภาพบางเรื่อง

โดดเด่นสูงสุดและขึ้นหิ้งคลาสสิกได้อย่างไร้ข้อกังขา ผมอาสาชี้ให้เห็นไวยากรณ์ของการเขียนในบางเรื่อง ซึ่งจะนำไปสู่วิธีอ่านของเด็กๆ ในสถานะผู้รับว่า เด็กๆ อ่านอย่างไร

หากเขียนความรู้เรื่องการอ่านนิทานประกอบภาพสำหรับเด็ก น่าจะไม่มีใครอ่าน จึงเลือกเขียนถึงนิทานที่ละเล่มทุกเช้าวันเสาร์ ถึงวันนี้ก็เป็นปีที่ 8 แล้ว จำนวนมากพอที่จะรวมเล่มไปสองเล่ม และนับเล่มนี้เป็นเล่มที่สาม หากท่านนำทั้งหมดมาเรียงกันย่อมน่าได้ตำราอ่านนิทานประกอบภาพสำหรับเด็กเล่มหนา ไม่นับว่าได้บัญญัตินิทานชั้นดีอีกนับพันรายการทั้งของในและต่างประเทศ สมมติว่าเราไม่มีเวลาเลี้ยงลูก เชื้อเถอะครับว่าลำพังสละเวลาอ่านนิทานก่อนนอนทุกคืน คืนละ 30 นาที ก็มีชัยไปครึ่งทาง

แล้วก็เข้าไปตามหลักการ epigenesis ของพัฒนาการ นั่นคือเมื่อเริ่มต้นได้ดี อะไรๆ จะดีเอง

ยิ่งไปกว่านั้น หากท่านลองนอนลงอ่านนิทานก่อนนอนเพียง 7 วัน ท่านจะพบว่าไม่เพียงเด็กๆ เปลี่ยนไป ตัวท่านเองก็จะเปลี่ยนไป แล้วท่านเองที่จะเป็นคนขออ่านต่อไปอย่างต่อเนื่องยาวนานนับจากนี้

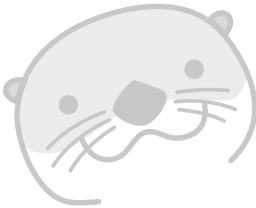
ผมควรบันทึกไว้ตรงนี้ว่า ช่วงโควิดที่ร้านหนังสือปิดทั่วประเทศ ไม่มีใครไปร้านหนังสืออีก ในขณะที่เดียวกันพ่อบ้านแม่บ้านหลายคนขาดรายได้ บ้างทำงานที่บ้าน ขอเขียน“เช้าวันเสาร์”ที่เขียนแนะนำนิทานเสาร์ละเล่มเคยเป็นพื้นที่วิชาการการอ่าน มีพ่อๆ แม่ๆ มาแลกเปลี่ยนเรื่องการอ่าน ผลดีและอุปสรรคที่เกิดขึ้น จึงมีคุณแม่ออนไลน์ขอใช้พื้นที่แนะนำแหล่งซื้อหาหนังสือราคาดี ๆ เข้ามา

ในตอนแรกๆ ที่คอนเทนต์ท้ายโพสต์เริ่มมอลหม่านนั้นเอง มีคุณพ่อท่านหนึ่งเขียนมาแนะนำว่าควรจัดระเบียบเพื่อนที่แนะนำแหล่งซื้อหนังสือมิให้รบกวนการแลกเปลี่ยนทางวิชาการ จึงได้ทำตามนั้น และรู้สึกขอบคุณคุณพ่อท่านนั้นทุกวันเสาร์จนถึงวันนี้

อย่างไรก็ตาม เป็นที่สังเกตว่าการพูดคุยแลกเปลี่ยนลดลง
อย่างน่าเสียดาย สารภาพว่าตนเองเคยคิดจะยกเลิกพื้นที่ชี้แหล่ง
ซื้อหนังสือ แต่เป็นภรรยาคนสวยอีกนั่นเองที่ว่า พี่ก็อย่าเคร่งครัด
จริงจังวิชาการมากไป ทุกคนได้ขาย สำนักพิมพ์ได้ขาย นักเขียน
นักวาดได้เผยแพร่งาน ทุกคนได้ประโยชน์ แล้วปิดท้ายด้วย “คน
อย่างพี่นะ ไม่ต้องไปทำบุญที่ไหนเลย เดิมก็มีคนใช้มาให้ตรวจทุกวัน
วันนี้มีพ่อแม่ที่เขามองความจำเป็นรอเช้าวันเสาร์ของพี่ ดีแค่ไหนแล้ว”

เพราะการแลกเปลี่ยนท้ายโพสต์เริ่มลดลง จึงได้นำ “ถาม -
ตอบ” เรื่องการอ่านนิทานก่อนนอนในรอบ 8 ปีที่ผ่านมามารวมไว้ใน
ภาคผนวก โดยคงสำนวนการถามตอบด้วยภาษาพูดตามจริง
ทุกประการ

นายแพทย์ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์

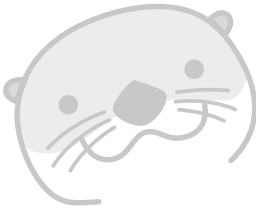

ไปตั้งแคมป์กันเถอะ	31	รถไฟแปร่งสี่พัน	
ผ้าของหนู	33	ออกเดินทางแล้วจ้า!	57
ภารกิจชิ้นใหญ่ของ		แม็กซ์ผู้กล้าหาญ	59
กระต่ายน้อยฟูฟู	37	รออีกหน่อยนะ	62
เพื่อนซี้ในป่าใหญ่	41	ร้านรองเท้าคุณหมิว	64
พอกันที สีเทียนจะไม่ทน!	43	สีน้ำมหัศจรรย์	66
มาข้ามห้วยคดเคี้ยว		โลกนี้มีเรื่องสนุกอีกตั้งเยอะ	68
เสียวสยองกันเถอะ	45	สี่สหายกับต้นไม้ ๑๐๐ ต้น	71
รถเมล์คุณตุ๋น	47	หนอนจอมหิว	74
ลาร์ส ลูกหมิวโลก	50	ออสการ์ ปลาหมึกยักษ์	
แม่มดน้อยมาดาลินกับ		และผู้พิทักษ์ความสะดวก	80
เศษผ้ากระจุยหลิว	52	เฮ้! และอย่าโดนนะ!	82
หนังยางแสนรักของฉัน		ดอกไม้จากใครเอ่ย อายาโกะกับพี่ชาย	
นักลีมิ นักแปลงกาย		และเพื่อนรักของอากิ	84
และเลอะแค่นิดหน่อยเอง	54	ผมมีเหตุผลของผมนะ	87

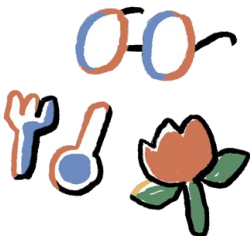
2

นิทานลึกลับ
ชวนพ่อแม่อ่านด้วย

ทดลองอ่าน

สี่ชมพู!	92
คู่มือนอนหลับฉบับคุณบีบีบี	94
งานเลี้ยงของคุณกระต่าย	96
จู้บ ๆ ราตรีสวัสดิ์นะ	98
เจ้าจ้ออารมณ์บูด	100
เจ้าเพนกวิ้นอยากบินและ	
เจ้าเพนกวิ้นหลงทาง	102
คุณหมีนักเปียโน	
กับคุณหมานักไวโอลิน	104

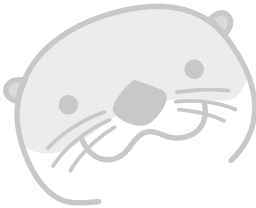

กดลองอ่าน

ชิโรสะ กระต่ายน้อยขี้อาย และทางกลับบ้าน		พระราชารู้สั่งห้ามความมืด	127
ของชิโรสะกับพี่สาว	107	แม่จ๋า อย่าโมโห	130
เดี๋ยวเปิดให้นะ	109	ยี่ราฟไม่อยากคอยาว	132
ต่อจากนี้จะเป็นอย่างไรนะ	112	หนูมีเรื่องไม่พอใจ	135
ทำไมฉันถึงรู้สึกอย่างนี้นะ	115	หมีจอมเก็บ	138
เทพนิยายสุดเพี้ยนของตาดู และปาตุ	118	ห้องสมุดในป่าใหญ่	140
นอนค้างบ้านเพื่อน	121	ไฮเวิร์ด เจ้าตุ๊กแกกรรมดา ที่แสนพิเศษ	142
ผีเสื้อของตัวตัว	124	ถ้าหากสร้างตัวปลอม ของผมได้	144

3

นิทานอ่านสนุก
ชวนฝึกทักษะภาษา

ทดลองอ่าน

เจ้าหนูจูเลียน	148
โต๊ะกลม ๆ กลิ้ง ๆ	151
แข่งเครื่องแสนสุขใจ แพงคของ สิงโตน้อย และหนูสามตัว ในวันที่อากาศแสนร้อน	154
บีบน้อยตามหาแม่	157
ไปชุดหัวมันกันลูกหนู อู้ฮู...โอ้โฮ...(ตอนที่ 1)	159
ไปชุดหัวมันกันลูกหนู อู้ฮู...โอ้โฮ...(ตอนที่ 2)	162
คุณหอมอ่อน	165

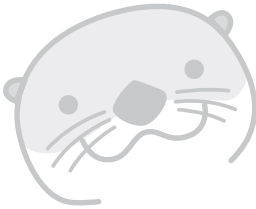

ค้นหาในป่าใหญ่	167	พระราชชาติวเลักษ์	
พื้หมีสารพัดที่	169	และลูก ๆ ของพระราชชา	188
ร้านอาหารแถวยาว	172	พระราชหฤยส์ที่ ๑	
นกฮูกที่ไม่เคยบิน	174	ราชาแห่งแกะ	191
ม้าสีลั้่ม	176	สะเม็ดสะมุ คู่หูต่างพันธุ์	194
มิสเตอร์เพอร์เฟกต์ผู้ตามหา		Lily Takes a Walk	197
ความสมบูรณ์แบบ	179	หัวผักกาดยักษ์	199
หมีมูรีไม่ยอมนอน	181	วันนี้วันอะไรนะ	
นานา	183	และบ้านไปไม้	201
ท่านเอ็ดเตโร อยากได้		จอมโจรขนมปัง	203
อยากได้	185	ไปไหนมาจ๊ะเจ้าเหมียว	205

4

ชวนลูกรู้จักโลกกว้าง ผ่านนิทาน

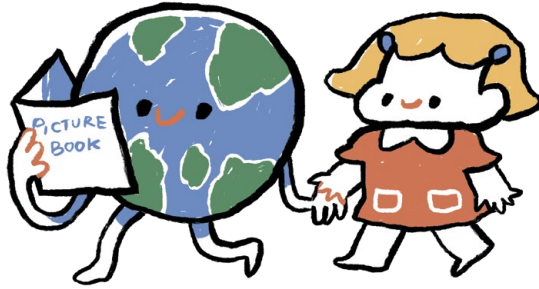

ทดลองอ่าน

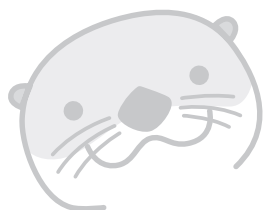
กระต่ายแต่งงาน	210
น้ำเบ๊อจ้ง น้ำเบ๊อจ้ง	212
ความลับของทรงผม	216
ชุดหุรอปู้ : ชวนเพื่อนตุนก	219
ชุดหุรอปู้ : ชวนเพื่อนตุนแมลง	222
ชุดหุรอปู้ : ชวนเพื่อนตุน	
อาหารของใคร	225
ชุดหุรอปู้ : ชวนเพื่อนตุน	
บ้านของสัตว์	228
ชุดบุคคลสำคัญบนตาลใจ :	
ชาร์ลส์ ดาร์วิน	231
ชุดบุคคลสำคัญบนตาลใจ :	
สตีเฟน ฮอว์กิง	234

ชุดบุคคลสำคัญบนดาดฟ้า :		เมื่อสงครามมาเยือน	268
อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์	237	เมื่อสัตว์อยากเลือกตั้ง	271
ฉันคือแมว	240	หมาหิ่งห้อยสุดเจ๋ง	274
เด็กชายผมดอกไม้ม	242	คิดถึงนะครับแม่	276
มาโลจอมแสบกับซิงซ่าหมูน		นางฟ้าของคุณปู่	279
และอรุณสวัสดิ์ดีจ๊ะ		หนูน้อยทียบเบิลผู้สอนให้คุณตา	
คุณเพื่อนบ้าน	244	เข้าใจเรื่องการจากลา	282
เห็นหมวกของฉันไหม	246	หนูจิ้งหิวใจสิงโต	284
อนุบาลช้างเบิ้ม	250	ติดอยู่ในหลุมแบบนี้	
Flying Whale	252	จะทำไมยังงั้นนะ	287
A Squid's Journey		รถไฟพวนรอบภูเขา	
to the Moon	254	รถไฟพวนรอบทะเล	290
The Tiger Who		หมวกใบเล็กของเจ้าปลายักษ์	292
Came to Tea	256	เต่าสองตัวกับหมวกหนึ่งใบ	297
MOG the Forgetful Cat	259	ซานตาคลอส	300
หนูดำกับหนูขาว ลูกเบ็ดอวดดี		แมวน้อย ๑๐๐ หมิ่นชาติ	302
และเบิ้มแมวใหญ่		ภาคผนวก	307
กับจ้อยแมวเล็ก	262		
ต้นไม้ต้นสุดท้าย	265		

ကလေးဂျာနယ်

พัฒนาการลูกดี
สร้างได้จากนิทาน

1

กรัฟฟาโล่ (ตอนที่ 1)

เรื่อง จูเลีย โดนัลด์สัน
ภาพ แอกเซล เชฟเฟอร์
แปล ลลิตินตัน
สำนักพิมพ์ Amarin Kids

เด็ก ๆ เปลี่ยนความกลัวที่มีอยู่
ไปสู่ความกลัวที่วาดขึ้นเอง

“ความกังวล” กับ “ความเครียด” เป็นคำศัพท์สองคำที่ถูกใช้เป็นคำสามัญ กังวลเรื่องอะไร เครียดเรื่องอะไร

แต่ในทางจิตวิเคราะห์ คนเราไม่ควรรู้ว่ากังวลเรื่องอะไร หรือเครียดเรื่องอะไร หากรู้ก็อาจผิด ไม่ใช่ ที่เป็นเช่นนี้เพราะสองคำนี้ใช้กับจิตใต้สำนึก

คำในภาษาอังกฤษคือ anxiety หรือ stress ซึ่งหมายความถึงเมื่อมีบางสิ่งรบกวนเราอยู่ คุณถามเราอยู่ แต่เราไม่รู้ว่าจะอะไร

ต่างจากอีกคำหนึ่ง คือคำว่า กลัว ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า fear คำนี้อยู่ในระดับจิตสำนึกมากกว่า กลัวคือ เรารู้ว่าเรากลัวอะไร เช่น กลัวคนแปลกหน้า กลัวผู้ร้ายที่มุมตึก กลัวผู้ติดเชื้อโควิด เป็นต้น เป้าหมายของความกลัวเป็นเรื่องที่มีเหตุผลสมควรที่จะกลัว

กลัวกรัฟฟาโล่ไหม

คนเรา รวมทั้งเด็กๆ เปลี่ยนความกังวลภายในหรือความเครียดภายในได้ ซึ่งไม่รู้ว่าจะกังวลอะไร เครียดอะไร หรืออาจรูปร่างๆแต่ไม่ชัดเจนนัก ไปยังอะไรสักอย่างที่ชัดกว่า เช่น กรัฟฟาโล่ การเห็นอะไรชัดๆ เป็นเรื่องจัดการได้ง่ายกว่า เช่น วิงหนี หรือ หุบมัน ทำสักอย่างจะได้สบายใจ

บางทีคนเรา รวมทั้งเด็กๆ ก็เปลี่ยนความกลัวที่มีอยู่ไปสู่ความกลัวที่วาดขึ้นเอง เช่น กรัฟฟาโล่ จะกลัวอะไรก็ช่างเถอะจัดการกรัฟฟาโล่ได้คือใช่ได้ ควบคุมกรัฟฟาโล่ได้คือโอเค

แม่ไม่รู้ว่กราฟฟาโล่เป็นตัวอะไรก็ไม่เป็นไร เราบ้ันบางลััง
ซึ้นมาเป็นตัวให้เราควบคุมมันได้คือดีต่อใจ

นิทานของจูเลีย โดนัลด์สัน นีม่อายูม่มากนัก เพิ่งจะปี ค.ศ.
1999 นี้เอง แต่กุมใจเด็กทั่วโลกอย่างง่ายตาย อย่ว่าแต่เด็กเลย
คนแก่อย่างคุณตาหมอยังชอบเลย ทำไม่กัน

เพราะหนังสือเล่นกับเรื่องที่เป็นสากลมากที่สุดในโลก คือ
ความกลัว เรากลัวอะไรก็ช่างเถอะ สร้างกราฟฟาโล่ซึ้นมาแล้ว
ควบคุมมันไว้ มันยอดมาก

หนูเดินทางผ่านป่า มันเจอหมาจิ้งจอก นกฮูก และงู ทั้งหมด
เป็นตัวร้ายๆ ทั้งนั้น หนูกลัว (fear) หนูจัดการความกลัวนี้ด้วย
การสร้างกราฟฟาโล่ที่น่ากลัวยิ่งกว่าซึ้นมากลางอากาศ แล้วตัวเอง
“ควบคุม” กรัฟฟาโล่ให้ตัวร้ายทั้งสามดู (เปรียบเสมือนคนแปลกหน้า
ผู้ร้ายที่ม่มตึก หรือผู้ติดเชื้อโควิด) ปรากฏว่าม่ันได้ผล หนูชอบใจ
มาก เพราะ “กราฟฟาโล่” ไม้ม่ิจริงลัักหน่อย

ที่คุณตาหมอเล่ามานี้เป็นเรื่องจิตวิทยาและจิตวิเคราะห์
ถัดจากนี้จะเริ่มพูดถึงเรื่องปรัชญา อย่ไรที่ไม้เคยม่ิจริง พลัน
ที่เราสร้างซึ้นมันก็มีจริงนับแต่นั้น แล้วหนูก็พูด “กราฟฟาโล่”

หนูตัวนี้แก่งจริงนั้นแหละ เขาใช้หลักการเดิม นั่นคือคุม
กราฟฟาโล่ให้ได้

เรื่องจึงมาถึงตอนที่สาม ซึ่งเป็นเรื่องการเมือง

หนูพากราฟฟาโล่เดินไปทั่วป่า แสดงแสนยานุภาพให้ทั้งป่า
เห็น ปลุกปั่นผู้คนให้ดูและกลัวสิ่งที่ไม่เคยม่ิจริงมาก่อน ผู้คน
ก็เชื่อตามนั้น

สุดท้ายอดนิทาน ซึ้นชั้นคลาสสิกเต็มภาคภูมิ

กรัฟฟาโล่ (ตอนที่ 2)

เรื่อง จูเลีย โด널ด์สัน
ภาพ แอกเซล เชฟเฟิลอ
แปล ลีลิตินติน
สำนักพิมพ์ Amarin Kids

ทารกรู้ว่าภาษามีโครงสร้าง ตั้งแต่แรก
เขาฟังและประกอบโครงสร้างนั้นได้ใน 5 ขวบปีแรก

หากจะเลือกหนังสือนิทานก่อนนอนสักเรื่อง ทั้งฉบับแปลไทย และต้นฉบับภาษาอังกฤษเข้าบ้าน (หรือภาษาที่สาม) น่าจะเป็นหนังสือของจูเลีย โดนต์สัน เรื่องนี้

ชะอู้ย!

ลิลี่ตินตินแปลได้ดีนะครับ ที่น่าสนใจไม่เพียงมีแค่คำว่า ชะอู้ย มีเหตุผลทางพัฒนาการมากกว่านั้น

ทาร์กัวร์ว่าภาษา (language) มีโครงสร้าง (structure) ตั้งแต่แรก เขาฟังและประกอบโครงสร้างนั้นได้ใน 5 ขวบปีแรก ซึ่งความคิดไปเร็วกว่าภาษา ก่อนที่ภาษาจะไปเร็วกว่าความคิด ในภายหลัง (หมายถึงการพูดได้โดยไม่ต้องคิด)

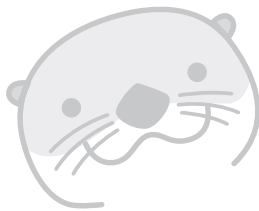
โครงสร้างที่สำคัญคือไวยากรณ์ ตัวอย่างเช่น ตำแหน่งของคำวิเศษณ์ ภาษาไทยบอกว่า ลูกโป่งสีแดง ภาษาอังกฤษบอกว่า red balloon แล้วญี่ปุ่นจะว่าอย่างไร

กรัฟฟาโล่ไม่เพียงใช้คำกลอนนำ คำซ้ำๆ ในคำกลอน ซึ่งเป็นโครงสร้างที่เด็กๆ เก็บเกี่ยวไปได้ง่ายมาก กรัฟฟาโล่ยังมีคำวิเศษณ์ขยายความมากมาย ซ้ำไปมา ไม่นับคำสนทนากับหมาจิ้งจอก นกฮูก และงูที่ดูคล้ายกัน แต่รายละเอียดแตกต่างกัน

นี่คือหนังสือนิทานประกอบภาพสำหรับเด็กที่มีโครงสร้าง
ยอดเยี่ยมที่สุด ไม่นับรูปวาด ป่าในหน้าแรกกับป่าในหน้าสุดท้าย
ชวนมองมากกว่ามีอะไร ใช้ป่าผืนเดียวกันใหม่

ชะอุ้ย! มีไว้ทั้งเล่มฉบับแปลภาษาไทย และต้นฉบับภาษาอังกฤษดีที่สุดในที่สุด

ทดลองอ่าน

กระต่ายน้อยกับฮารุ

เรื่อง ชิอากิ โอคาตะ และโคโตะ โอคาตะ

ภาพ ชิอากิ โอคาตะ

แปล ภัทรรอส พิพัฒน์กุล

สำนักพิมพ์ Amarin Kids

อย่าลืม...กลิ่นของแม่อยู่ในตุ๊กตาจะเข้
อย่าเอาจะเข้ไปซัก

จะมีอะไรหวานขนาดนี้อีกไหม

กระต่ายน้อยต้องไปนอนที่อื่น เพราะแม่ไม่สบาย เขาเอา
จระเข้เพื่อนรักไปด้วย

อย่าลืม...แม่บางส่วนอยู่ในตุ๊กตาคะเข้ อย่าเอากะเข้ไปทิ้ง
อย่าลืม...กลิ่นของแม่อยู่ในตุ๊กตาคะเข้ อย่าเอากะเข้ไปซัก
จระเข้เป็นวัตถุ (object) และเป็นวัตถุเปลี่ยนผ่าน
(imaginary companion)

แม่ไม่สบายไปไหนไม่รู้ ตัวเองต้องไปอยู่ที่ห่างไกล อะไรๆ
ก็น่ากลัวไปหมด แต่ที่คงอยู่คือสายสัมพันธ์ (attachment)
กับแม่ผ่านเจ้าตุ๊กตาคะเข้

โอ๊ะ หกหล่ม จระเข้หลุดมือ! แขนจระเข้ฉีก

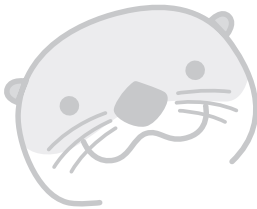
ที่บ้านใหม่ กระต่ายน้อยพบฮารุ ฮารุยังน่ารัก จะมีใคร
น่ารักกว่านี้มั้ย จีบจระเข้พันแผล แล้วพันแผลตุ๊กตาทุกตัว

อย่าพลาดครึ่งหลัง! ดีมาก

ชวนมาดูไวยากรณ์ของหนังสือ หน้าแรก กระต่ายน้อย
ตัวลึบโดดเดี่ยวอยู่บนรถไฟ เขาดูเหงามากและถูกโลกบีบไว้

นิทานตลอดทั้งเล่ม เราจะไม่เห็นกระต่ายน้อยอยู่กลาง
หน้ากระดาษเลย ตัวตนของเขากระเซ็นไปมา มีแต่ฮารุและจระเข้
ที่คอยถ่วงน้ำหนักเขาเข้ามาที่ศูนย์กลาง

จนหน้าสุดท้าย! เขาและแม่รวมเป็นหนึ่งซึ่งเป็นศูนย์กลาง
ของจักรวาลอีกครั้งหนึ่ง
จะมีอะไรน่ารักกว่านี้ไหม

ทดลองอ่าน

เข้าวันปิกนิกของอาซากิโกะ

เรื่อง โยริโกะ ชุซุอิ

ภาพ อาซากิโกะ ฮายาซึ

แปล ฟูจิ

สำนักพิมพ์ SandClock Books

เด็กจะทำ เพราะหนูทำได้ หนูจะทดลอง

สปีดาร์ที่ผ่านมาเขียนเรื่องออโตโนมี (autonomy) ซึ่งเป็นพัฒนาการของเด็ก 2-3 ขวบ แต่คาบเกี่ยวกับช่วงวัยถัดมาคือ 4-7 ขวบด้วย กล่าวคือเด็กจะทำ เพราะหนูทำได้ หนูจะทดลอง เพราะหนูมีแขนขาและมือเท้าที่ทำได้ เท่านั้นเอง

ถ้าได้ทำ จึงมีเซล์ฟเอสตีม (self-esteem) ถ้าไม่ให้ทำ เซล์ฟเอสตีมก็ไม่เกิดขึ้น ถ้าทำไม่ได้ และอะไรๆก็ทำไม่ได้ เพราะไม่เคยได้ลองทำ เด็กจะเริ่มสงสัยตัวเองไปจนถึงสงสัยความมีอยู่ของตัวเอง (doubt)

หนังสือเริ่มตั้งแต่ปกรอง อายาโกะตื่นเช้าออกไปปิกนิก ระหว่างรอเธอทำนั้นนี่สารพัด ยิ่งทำยิ่งละ นี่เป็นเรื่องธรรมดา

ดูแววตาที่เธอมองกับข้าวบนโต๊ะอาหารเสียก่อน นี่เป็นแววตาที่อันตรายมาก ฮาฮาฮา

หากคุณพ่อคุณแม่คิดว่าเรื่องนี้ไม่ธรรมดา ลองอ่านหนังสือนิทานประกอบภาพเรื่องนี้ แล้วจะพบว่าช่างเป็นนิทานที่แสนธรรมดา เพราะเล่าเรื่องธรรมดา คือละ แต่สารที่ได้คือพัฒนาการ

ที่สำคัญ อย่าลืมพลิกอ่านปกหลัง